

# A Karma Törvénye

## 7) A KARMA EGYETEMES TÖRVÉNYE.

Más nevein: A HATÁS ÉS A KÖVETKEZMÉNY, vagyis A HATÁS ÉS A VISSZAHATÁS törvénye, Az örökösödés és a SORS törvénye, illetve:

Az Ok és az okozat, illetve a Rendeltetés Törvénye.

Az Ok és az okozat (a Következmény) Törvénye alapján, a megnyilvánult világban -és ezáltal a mi személyes életünkben is-, minden létrejött dolognak, eseménynek, történésnek, folyamatnak és jelenségnek jól meghatározható (és megtalálható) kauzális, vagy spirituális &ndash; szellemi oka van. Nem csak a fizikai &ndash; természeti világ jelenségeinek, de az asztrális &ndash; érzelmi világ jelenségeinek, sőt, még a gondolati világunk és a képzeleti világunk jelenségeinek is, létezik az ōs-idea világban, egy kauzális ōs-ok. Ezért, semmi abból, ami adva van és ami velünk, vagy körülöttünk, vagyis a környezetétől jól elhatárolt emberi személyek megtörténik, nem véletlen. A Karma törvénye alapján tehát &ldquo;Nincs hazard és nem létezik véletlen&rdquo; az ember életében. (Kyalion).

Nem csak a betegségekre, vagy életünk különböző szerencsésnek mondott, vagy tragikus eseményére vonatkozik ez, mert, a fentiek alapján, véletlen nem létezik még az úgynevezett balesetek esetében sem, hanem a különböző pszichikai és a mentális állapotainkra is, és a sorsunkat formáló, a különböző élethelyzeteket beidéző mágikus erejű képzeletünkre is. A véletlen-képzeletünk (benyomásunk, hiedelmünk) viszont, abból adódik, hogy egy abszurnak látszó sors-esemény, vagy élethelyzet okozati megítélésekor, képteoenek vagyunk átlátni a részt vevő személy spirituális struktúrájának, illetve a sorhelyzetben levő személy sorsképletéből kiolvasható karmikus és spirituális meghatározódásainak, valamint a tíz egyetemes törvénynek az összhatását. A Karma törvénye értelmében, maga a Teremtő (Isten) első megnyilvánulása, az egyetemes teremtés sem véletlen, hanem azt egy másik, belső és abszolút ok váltja ki, amit mi is, a Bibliai neve alapján Lilithnek nevezünk, és ami nem más mint az eleve létező abszolút boldogságnál még nagyobb boldogságra, és ez által a tökéletes állapotra: a más-állapotra való abszolút sóvárgás. Ezért mindennek ami van végül is a Lilithnek nevezett, a létező ōs-boldogságra való sóvárgási jelenség a kauzális ōsoka.

Minden anyagi &ndash; természeti, asztrális, vagy mentális jelenség, végül is csak ebből az ōssóvárgásból eredő okozat (eredmény, vagy következmény), mivelhogy minden okozatnak van egy oka és egy, vagy több létező, vagy csak a jövőben megnyilvánuló, számunkra esetleg érzékelhetetlen és észlelhetetlen (tehát a jövőben) megnyilvánuló következménye. A véletlen, a hazard, az abszurd és a szerencse, vagy a szerencsétlenség nem létezik tehát, még akkor sem, ha érzékszerveink és gondolkozásunk számára, amely nem képes átlátni a felszíni jelenségeken és így meglátni finom ok-okozati összefüggések és szövevények hálózatát, néha valóságosnak tűnik ezek létezése.

Minden, ami van tehát, az ok és az okozat törvénye alapján keletkezik és így is jön létre. Nem a semmiből, mert semmi sem hat okozat nélkül és az okozatok nem jönnek létre véletlenszerűen, és semmi nem szabadul fel a hatás és a visszahatás törvénye alól. Ezért, e törvény alapján, nem létezik véletlenszerű, korai halál sem, mivel a gyermekek lénye az ōket megszőülő édesanyjuk mágikus erejű képzelet-világának a kifejezése 14 &ndash; 15 éves korukig, azt követően pedig ez a tudattalan és önkéntelen, asztrális anyai hatás, egyesűl és összegeződik a nevelés és a kamasz gyermeknek az ugyancsak mágikusan ható személyi képzeleti tevékenysége hatásaival.

Az élet jelenségei tehát, mind, de mind a létezés ōsforrásából, az első, isteni teremtő- imagináció, vibráció-csökkenéssel járó mágikus hatóereje folytán jön létre és ezek az abszolútumból induló, az abszolút Lilith által kiprovokált kauzális - teremtési okoknak a következményei. Illetve, ezeknek a kauzális okoknak a létezés ōsszubsztanciájába indukált ideális, mentális és asztrális okozatainak a következményei. Ezért, sem a természeti környezetünk szennyezettsége és zavartsága, sem a társadalmi &ndash; politikai életnek az átláthatatlan, abszurd határozatokkal és egyes társadalmi rétegekre kárt és nyomort hozó döntésekkel és kegyetlen eljárásokkal tarkított szövevényessége, nem véletlenszerű, hanem egyrészt a Lilith által indukált egyéni és csoport-önzésnek és kapzsiságnak, valamint a kényelem- és kár-elleni biztosítási ösztönnek a közösségi méretű következménye. Illetve, ezen ōsi ambícióknak és félelmeknek a törvények közös eredője szerinti következménye.

Így például a szerencsétlenül járt, vagy rendkívűli betegségekből születő és szenvedő gyermekek, olyan, az anyák önkéntelen és öntudatlan képzeleti tevékenységének a közreműködésével létrejött információs - energetikai struktúrák megtestesűlései, amelyek összhangban állnak az anyai ági ōs-szűleiknek, de főként az édesanyjuknak és az anyai nagyanyjuknak, valamint az anyai dédnagyanyjuknak a tudattalan képzeletében, huzamos ideig zajló és felszínre nem kerülő &ndash; Tehát a tudatosítás révén fel nem oldott! &ndash; lelki tevékenységével, vagyis ezek a gyermekek az anyák rejtett félelmeivel, lét-képzeleti zavarosságával, önkéntelen és tudattalan gyűlölködésével és

agresszivitásával vannak feltöltve már a megszületésük idején. Röviden tehát: az anyának az intenzíven és huzamosan átélt, és ugyancsak az anya anyai ági karmájából eredő diszharmonikus pszicho - mentális tevékenysége összehatásával érkezik a világra minden gyermek. Így a szerencsétlennek született, illetve betegnek és úgymond nyomorultnak (&bdquo;fogytékval él&rdquo;-nek) született gyermekek, a fizikai - természeti személyükben ártatlanok ugyan, de a kauzális és a spirituális lényük rendeltetése szerint, az eredő szellemi meghatározottságukban tehát, kaotikus - zavaros információs - energetikai struktúrákból létesültek, és azoknak a megtestesülései.

Például egy, a szervezetében eleve a kábítószer elvonási tüneteivel, vagy éppenséggel AIDSZ vírusokkal született gyermek, de az is akit csak csecsemő korában fertőztek meg, az egészen biztos, hogy az anyának a határállapotba jutott szexuális zavarodottságának és a zavaros sóvárgásaiból adódó feszültségeinek a következményeit viseli a testében.

Persze, ez nem azt jelenti, hogy minden gyermek-nyomorúságát kizárólag csak az anyák fogantatás előtti és várandósság közbeni negatív spirituális állapota okozza, illetve, hogy ezt kimondottan csak az anyai ági őszülök negatív spirituális képzetei okozzák, mivel a gyermekek a karmikus és megváltódási - kiegyenlítődési életfeladatokat tartalmazó, spirituális programjaikat innen öröklik, mivel ezeknek a személyeknek az öntudatlan mágikus képzeletvilágának a közvetlen megtestesülése a gyermek. Hiszen a rezonancia (a hangoltság) törvénye alapján, az apák várandósság közbeni magatartása is beszámít a gyermek spirituális struktúrájának az alakulásába, vagyis az, hogy ez a magatartás milyen reakciókat vált ki az anyából. És persze, a család egész rokon és baráti környezetnek az anyával kapcsolatos, abból bármiféle reakciót kiváltó, pozitív, vagy negatív értelmű magatartása is számít, de még annak a korháznak a személyzetének a spirituális állapota is, amelyben a gyermekek megszületnek. Ezek a szubtilis energiák ugyanis, mind, de mind valamilyen karmikus kapcsolatban van azokkal, a szexualitás (a Nemek törvénye) rendeltetéséhez kapcsolódó szellemi &ndash; spirituális tévképzetekből adódó lelki zavarokkal, amelyeknek a következménye és a megtestesülése többek között, a &bdquo;fogytékval él&rdquo;-nek született, vagy az AIDSZ vírussal fertőzött, vagy éppenséggel az egészséges gyermek. Ennek a magyarázata a vallások által az ő bűn névvel jelölt spirituális jelenségnek a metafizikai értelmezéséhez vezet, ami megtalálható a Lilithről, az anyai ági örökletes programokról, és a Betegségek okairól szóló tanulmányaimban.

A mi jelenlegi életünknek, életkörülményeinknek, betegségeinknek, harmonikus vagy diszharmonikus párkapcsolatainknak (házastársi - élettársi viszonyainknak), rokon (szülő és gyermeki) kapcsolatainknak is, jól meghatározott szellemi indító-okai vannak. E törvénynek a szubtilis, szellemi háttere és következményei viszont nem fedhetők fel és nem érthetők meg a maguk teljességében a nyugati filozófiák szemszögéből, vagyis: a kényelmi és termelési eszközök (technológiák) segítségével a boldogságát és önmegvalósítási sikereit hajhászó nyugati típusú civilizációban élő embernek a természet-szipolyozó és fölöslegben termelő - fogyasztó mentalitása szemszögéből. Az egyetemes törvények tehát, semmiképp nem értelmezhetők helyesen az egzakt tudományok eredményeiből, de nem a tudományos elméleteiket és az axióma- rendszereiket kizárólag az un. természettudományok eredményeire alapozó embertanok segítségével (lásd: kulturális antropológia, szociológia, pszichológia), illetve ezek összegeződésének: a humanista eszméknek a segítségével sem. Ezek az egzakt nevezett, de valójában csak precíz, és kizárólag az anyag tulajdonságait kutató tudományágak ugyanis, az életnek az eszünk segítségével történő boldogságra-rendezési (Jézus szavával: &bdquo;megnyerési&rdquo;) lehetősége tévképzetének a szellemében születtek és épültek. Ezért, az eredetük szerint, a természeti környezetét legyőző, azt kirabló, kiszipolyozó, felforgató és összezavaró (beszennyező) civilizált ember lelkiismeretének az elaltatását szolgálják. Illetve ebből a szemszögéből, az emberi hődtítés és természet-irányítás, természet-ellenőrzés lehetőségének, illetve az ember természet - ellenes (!) beavatkozása jogosságának a szemszögéből, szalonképebb tudományossággal: a természet - ellenes beavatkozásnak az objektív kikerülhetetlensége elvének a szempontjából, (alapállásból) állították fel tudományosan &bdquo;szilárd&rdquo; axiómarendszereiket.

És persze, nem érthető meg a Karma Törvénye a környezetét tudományos objektivitással beszennyező és tönkretévő "felvilágosult" embernek a termelő - fogyasztó életkoncepciójával kiegyező keresztény egyház azon dogma-tételéből sem, miszerint az életben minden jó az Istentől és minden baj az ördögtől származik. Bármit meséljenek a teológusok a szabad akarat kérdéséről, e dogmatétel elfogadásával az egyház leszállította az embert egy, az állati rangnál mélyebb szintre. És ennek a következtében, a keresztény ember úgy is viselkedett és úgy is bánt az embertársaival és a természettel, mint egy természet - ellenes intelligenciával bíró lény, aki a tőle függetlenül létező, és az ő akaratától és képzeletétől függetlenül őt manipuláló Teremtőnek a kreatúrája és mint ilyen, a külső - ördögi - gonosz hatalmaknak a kiszolgáltatott alánya. E koncepció szerint a betegségeket, vagy más szerencsétlenségeket is azért kell az embernek elszenvednie, mert nem ájtatoskodott és nem imádkozott elég buzgón és elég helyesen a templomban. Vagy - a régebb hangoztatott vallásos koncepció alapján - azért beteg és szegény és nyomorult valaki, mert őt (mármost a beteg és a nyomorult személyt) kivételesen szereti az Úristen.

Az, hogy a karmája színezete és jellege szerint, a mágikus erejű teremtő képzeletével saját magának gyártja a bajt, hogy az agresszív mentalitása és zavaros képzeleti tevékenysége következtében szenved egy felnőtt ember a benne és általa is megnyilvánuló Mágia, a Rezonancia, vagy a Hatás és a Visszahatás Törvénye alapján, és azért szenvednek a gyermekek, mert az anyjuk mérgeződik, iszonyodik, vagy utálkozik, kitartóan gyűlölködik, dühöng, rejtetten vagy nyíltan neheztel, fél, panaszkodik és ezáltal másokat támad gondolatban, eszébe se jutna egyetlen magát kereszténynek valló személynek sem. De hogy is jutna eszébe ilyen babonásnak bélyegzett gondolat, amikor az anyag

törvényszerűségeit, vagyis a felszínes jelenségeket kutató és e kutatások eredményeinek alapján az objektív következtetéseit levonó materialista tudomány három évszázadon át bemagyarázta neki, hogy a betegségeket, a lelki és a szellemi átéléseitől függetlenül és kizárólag a külső tényezők, tehát a hideg és a meleg, a szárság, vagy a túlzott nedvesség, a vírusok és a baktériumok okozzák, amikor az ő "véletlenül" legyengült a szervezete elveszíti az ellenálló képességét? Sőt: a tudomány szemében, a külső tényezőktől mentes, különböző rákos betegségekért is, kizárólag az immunrendszer gyengülése okolható.

Hogyan értené meg tehát a Karma törvényéne által irányított sorsának a személyes &ndash; &bdquo;egyéni&rdquo; jellegét a mai ember, amikor az anyag tulajdonságait kutató tudomány, generációkon keresztül elültette a tudattalanjába, hogy ő, az ártatlan emberke valamely, az életére és az egészségére törő, és tőle függetlenül ráható, külső természeti jelenségnek, a többi embernek, vagyis mindenképp az ő képzeletétől és lelki- szellemi struktúrájától függetlenül működő, sőt azzal ellentétben ható külső jelenségnek, vagy ellenséges emberi magatartásnak lett az áldozata? És mindezt attól is függetlenül, hogy miután tönkretette az ellenségesnek látott külső természetet, mérhetetlen egoizmusában és beavatkozási, sors-irányítási mániájában, most már a saját belső természetét is tudományosan rombolja!

De a Karma törvényének hatásait azért sem tudja követni a nyugati ember, mert a keresztény egyházi dogmák alapján például, a szellemünk és a lelkünk úgy örökéletű, hogy a mindennapi tevékenységeink során ki vagyunk kapcsolva a szellemi világból és az elménk (a mentális tevékenységünk) nincs kölcsönhatásban sem az Isteni - szellemi jelenségekkel, sem az anyagi folyamatokkal, és így nem is vesz részt az Isteni szellemi erőknél az anyagra gyakorolt hatás &ndash; visszhatás mechanizmusában, vagyis a személyes és az egyetemes sors-teremtésben. Esetleg csakis úgy és akkor amikor sűrűn és helyesen imádkozunk, vagy áhítatoskodunk és az Isten eestleg meg is hallgatja az imánkat. A materialista tudományok szerint viszont, olyasmi, hogy szellem és lélek önmagában nem is létezik, hanem mindkettő az anyag, vagyis az állati és az emberi szervezet öntörvényű fejlődésének és működésének a következménye. Kinek jutna ma még eszébe, amikor reménykedve a gyógyszerárba indul, hogy az anyag, amit meg akar vásárolni, nem egy önmagában álló és önmagától létező szubsztancia, hanem mindössze energetikai következménye és látszólag szilárd megnyilvánulása valaminek, amiből az ő lelke és szelleme is felépül?

Kinek jutna eszébe az, hogy az ő testét és a szerveit képező atomok olyan finom szellemi szubsztanciának a &bdquo;termékei&rdquo;, vagyis a következményei és a függvényei, amely misztikus összszubsztanciát, ha öntudatlanul és önkéntelenül is, de ő is befolyásol közvetlenül a képzeletével, vagyis a képzeletét befolyásoló lelki és szellemi ambícióival, önérzetével és vágyaival, a félelmeivel és a szorongásaival, az az elutasító agresszivitásával és gyűlöletével, illetve, ha rendelkezik egyáltalán ilyesmivel: akkor a diszkrét szeretetével, a finom örömeivel, a bölcs nyugalomával és a derűs boldogság érzetével is? Mindez részletesen is tovább gondolható a Vibráció, valamint a Mágia törvénye fejezetében kifejtettek kapcsán.

A felszínen minden problémára gyakorlati &ndash; technikai megoldást találó, vagyis problémamegoldó &ndash; gyógyító terméket gyártó, tehát terápiás technológiát és trükköt kínáló, és a tudományosan felfedezett és kifejlesztett csoda-termékeit jelentős pénzösszegekért áruló tudomány tevékenysége következtében (okozatilag), a materialista koncepciók szerint élő, de attól szellemileg mindig babonás maradó ember, nem tud még annyit sem, hogy a közhiedelem és ostoba tradíció által működtetett kollektív karma befolyása alól, csakis a személyes karmája (individuális szellemi kiegyenlítődési sorsfeladat) megismerése, annak a megértése és lassú, figyelmes oldása és meghaladása révén képes megszabadulni. Illetve, hogy az asztrológiai sorsképletéből kiolvasható, egyéni életfeladatok felvállalása segítségével kialakítható pozitív és kreatív szellemi képességek megszerzése és állandósítása &ndash; szilárdítása által lehet felszabadulni. Ennek, az anyai ági női felmenőktől öröklött, egyéni karma meghaladásának az előfeltétele viszont, nem más mint a kollektív tudat és a tradicionális kollektív gondolkodás meghaladása a személyes tudatosság és a személyes felelősségvállalás által.

Ez a kollektív-gondolkodás szerinti életmódtól való megszabadulás viszont, nem a közösségből való felelőtlen és egoista elkülönülést és önző kiszakadást jelenti, hanem ellenkezőleg: a személyes - és ezért egyetemes! - felelősségvállaláson keresztül, a közösségbe való magasabb rendű tudatos integrálódást jelenti. Hiszen minden egyéni tettért, minden szóért, és gondolatért, de mindennek előtt, minden képzelet-képzetért való személyes felelősségvállalás egyben a közösséggel szembeni tényleges felelősség-vállalás. Olyan személyes felelősségvállaláson keresztüli integrációt jelent tehát, amelyen keresztül a bennünk lakozó, automatikusan teremtő örök szellemhez és a többi emberben is lakozó abszolút szellemhez, valamint a világegyetem minden létezési formájához törvényes és törvényes-felelősen viszonyulunk.

Ahhoz, hogy ezt, az egyéni felelősségvállaláson &ndash; és figyelem: semmiképpen nem csoportos felelősségvállaláson, mert az ilyesmi nonszensz! &ndash; keresztül elérhető minőségi közösségbe való integrálódást megérthessük és végrehajthassuk, előbb meg kell értenünk és fel kell oldanunk az emberi személynek az anyagi teste által a környezetétől való elkülönülése &ndash; elhatárolódása, és az ennek látszólag ellentmondó, szellemi létével járó, mindennel és mindenkivel való Egy-ségbe kötődése, egység-tudata miatti paradox &ndash; helyzetét, paradoxális lét-állapotát. Hiszen éppen az emberben önmagára ébredni (az ember öntudatában kigyulladni...) és aként megnyilvánulni képes, egyetemes léttudat által irányított, individuális felelősségtudat lehetőségének az elérése miatt, ennek a megvalósulási lehetősége miatt, alakította ki az abszolút szellem a naprendszer természetét, az azon belüli föld-golyó természetét, amelyen a biológiai élet a maga gazdag formavilágával kialakulhatott és ebben az ember,

vagyis az a lény, aki a renkívülien összetett spirituális struktúrájával leképezi az egyetemes létezés fő principiumait, erőit és törvényeit, és ennek az összetettségnek megfelelő testi formával és képességekkel is rendelkezik, kifejlődhetett! Ennek tükrében tehát, az ember nem kiszakadt valamiféle kozmikus katasztrófa fojtán az Egyetemes Egységből, ahogyan azt a divatos misztikák és ezoteriák tanítják &ndash; és ahogy azt sajnos, a kedvenc írom és metafizikus szerzőm: Hamvas Béla is vallja! &ndash; hanem az ember teste, agya, hormon- és idegrendszere direkt ezért, és direkt így lett a természetből kiemelve, majd sok millió éves és sok ezer éves fejlődése során kifinomítva, hogy ebben az egyetemes létezését leképező &ndash; azt tükröző - anyagi elkülönültségében, az egyéni spirituális tudatot és felelősséget realizálni tudja! Így vált lehetségessé az egyéni karma, illetve az egyéni karma feloldására való törekvések árán létrejövő &ndash; kialakuló &ndash; egyéni megváltódási képességek segítségével történő egyetemes szellemi megváltódás. Szellemi-folyamatokat és minőségeket tükröző, és szellemi információkat rögzítő anyag nélkül, illetve az anyagi formákban tükröződni képes és a tükröződés segítségével a Lilith-zavarokat észlelni és kiszűrni, valamint kijavítani képes &ndash; MORÁLIS! &ndash; lények nélkül, vagyis az ember nélkül, nem lenne lehetséges az egyetemes megváltás! &ndash; Ez a földnek és az embernek a központi szerepe a világminőségben. Ezért föld- és emberközpontú az asztrológia, a többi materiális, vagy szellemtudománnyal szemben!

Minden megható, misztikus egység-duma ellenére, létezik tehát egy egészséges mérték és arány, amelyen belül az embernek zártnak kell maradnia a külső közvetlen környezetével szemben, éppen az individuális felelősségvállalás megvalósítása érdekében, miközben, ugyanakkor szükség van a minél nagyobb mértékű megnyílás is a szellem-világ, sőt: az abszolút egység öntudati megvalósulása irányába, tehát kívánatos az abszolút tudati-integráció is.

7) Az Ok és az okozat, illetve az Ember és a Sors- Törvénye.

Más nevein: A HATAS ÉS A KÖVETKEZMÉNY, vagyis A HATÁS ÉS A VISSZAHATAS törvénye, Az örökösödés és a SORS törvénye, illetve:

A KARMA TÖRVÉNYE.

Az Ok és az okozat (a Következmény) Törvénye alapján, a megnyilvánult világban -és ezáltal a mi személyes életünkben is-, minden létrejött dolognak, eseménynek, történésnek, folyamatnak és jelenségnek jól meghatározható (és megtalálható) kauzális, vagy spirituális &ndash; szellemi oka van. Nem csak a fizikai &ndash; természeti világ jelenségeinek, de az asztrális &ndash; érzelmi világ jelenségeinek, sőt, még a gondolati világunk és a képzelni világunk jelenségeinek is, létezik az ő-idea világban, egy kauzális ő-oka. Ezért, semmi abból, ami adva van és ami velünk, vagy körülöttünk, vagyis a környezetétől jól elhatárolt emberi személyek megtörténik, nem véletlen. A Karma törvénye alapján tehát &ldquo;Nincs hazard és nem létezik véletlen&rdquo; az ember életében. (Kybalion).

Nem csak a betegségekre, vagy életünk különböző szerencsésnek mondott, vagy tragikus eseményére vonatkozik ez, mert, a fentiek alapján, véletlen nem létezik még az úgynevezett balesetek esetében sem, hanem a különböző pszichikai és a mentális állapotainkra is, és a sorsunkat formáló, a különböző élethelyzeteket beidéző mágikus erejű képzeletünkre is. A véletlen-képzetünk (benyomásunk, hiedelmünk) viszont, abból adódik, hogy egy abszurnak látszó sors-esemény, vagy élethelyzet okozati megítélések, képteoenek vagyunk átlátni a részt vevő személy spirituális struktúrájának, illetve a sorhelyzetben levő személy sorsképletéből kiolvasható karmikus és spirituális maghatározódásainak, valamint a tíz egyetemes törvénynek az összhatását. A Karma törvénye értelmében, maga a Teremtő (Isten) első megnyilvánulása, az egyetemes teremtés sem véletlen, hanem azt egy másik, belső és abszolút ok váltja ki, amit mi is, a Bibliai neve alapján Lilithnek nevezünk, és ami nem más mint az eleve létező abszolút boldogságnál még nagyobb boldogságra, és ez által a tökéletes állapotra: a más-állapotra való abszolút sovárgás. Ezért mindennek ami van végül is a Lilithnek nevezett, a létező ő-boldogságra való sóvárgási jelenség a kauzális ő-soka.

Minden anyagi &ndash; természeti, asztrális, vagy mentális jelenség, végül is csak ebből az ősovárgásból eredő okozat (eredmény, vagy következmény), mivelhog minden okozatnak van egy oka és egy, vagy több létező, vagy csak a jövőben megnyilvánuló, számunkra esetleg érzékelhetetlen és észlelhetetlen (tehát a jövőben) megnyilvánuló következménye. A véletlen, a hazard, az abszurd és a szerencse, vagy a szerencsétlenség nem létezik tehát, még akkor sem, ha érzékszerveink és gondolkodásunk számára, amely nem képes átlátni a felszíni jelenségeken és így meglátni finom ok-okozati összefüggések és szövevények hálózatát, néha valóságosnak tűnik ezek létezése.

Minden, ami van tehát, az ok és az okozat törvénye alapján keletkezik és így is jön létre. Nem a semmiből, mert semmi sem hat okozat nélkül és az okozatok nem jönnek létre véletlenszerűen, és semmi nem szabadul fel a hatás és a visszahatás törvénye alól. Ezért, e törvény alapján, nem létezik véletlenszerű, korai halál sem, mivel a gyermekek lénye az őket megszüülő édesanyjuk mágikus erejű képzelet-világának a kifejezései 14 &ndash; 15 éves korukig, azt követően pedig ez a tudattalan és önkéntelen, asztrális anyai hatás, egyesül és összegeződik a nevelés és a kamasz gyermeknek az ugyancsak mágikusan ható személyi képzeleti tevékenysége hatásaival.

Az élet jelenségei tehát, mind, de mind a létezés ősforrásából, az első, isteni teremtő- imagináció, vibráció-

csökkenéssel járó mágikus hatóereje folytán jön létre és ezek az abszolútumból induló, az anszolút Lilith által kiprovokált kauzális - teremtési okoknak a következményei. Illetve, ezeknek a kauzális okoknak a létezés összszubsztanciájába indukált ideális, mentális és asztrális okozatainak a következményei. Ezért, sem a természeti környezetünk szennyezettsége és zavartsága, sem a társadalmi & politikai életnek az átláthatatlan, abszurd határozatokkal és egyes társadalmi rétegekre kárt és nyomort hozó döntésekkel és kegyetlen eljárásokkal tarkított szövevényessége, nem véletlenszerű, hanem egyrészt a Lilith által indukált egyéni és csoport-önzésnek és kapzsiságnak, valamint a kényelem- és kár-elleni biztosítási ösztönnek a közösségi méretű következménye. Illetve, ezen ősi ambícióknak és félelmeknek a törvények közös eredője szerinti következménye.

Így például a szerencsétlenül járt, vagy rendkívüli betegségekben születő és szenvedő gyermekek, olyan, az anyák önkéntelen és öntudatlan képzeleti tevékenységének a közreműködésével létrejött információs - energetikai struktúrák megtestesülései, amelyek összhangban állnak az anyai ági őszülőknek, de főként az édesanyjuknak és az anyai nagyanyjuknak, valamint az anyai dédnagyanyjuknak a tudattalan képzeletében, huzamos ideig zajló és felszínre nem kerülő & Tehát a tudatosítás révén fel nem oldott! & lelki tevékenységével, vagyis ezek a gyermekek az anyák rejtett félelmeivel, lét-képzeleti zavarosságával, önkéntelen és tudattalan gyűlölködésével és agresszivitásával vannak feltöltve már a megszületésük idején. Röviden tehát: az anyának az intenzív és huzamosan átélt, és ugyancsak az anyai ági karmájából eredő diszharmonikus pszicho - mentális tevékenysége összhatásával érkezik a világra minden gyermek. Így a szerencsétlenné született, illetve betegnek és úgymond nyomorultnak (&fogytékkel élő&-nek) született gyermekek, a fizikai - természeti személyükben ártatlanok ugyan, de a kauzális és a spirituális lényük rendeltetése szerint, az eredő szellemi meghatározottságukban tehát, kaotikus - zavaros információs - energetikai struktúrákból létesültek, és azoknak a megtestesülései.

Például egy, a szervezetében eleve a kábítószer elvonási tüneteivel, vagy éppenséggel AIDSZ vírusokkal született gyermek, de az is akit csak csecsemő korában fertőztek meg, az egészen biztos, hogy az anyának a határállapotba jutott szexuális zavarodottságának és a zavaros sóvárgásaiból adódó feszültségeinek a következményeit viseli a testében.

Persze, ez nem azt jelenti, hogy minden gyermek-nyomorúságát kizárólag csak az anyák fogantatás előtti és várandóság közbeni negatív spirituális állapota okozza, illetve, hogy ezt kimondottan csak az anyai ági őszülők negatív spirituális képzeleti okozzák, mivel a gyermekek a karmikus és megváltó-dási - kiegyenlítő-dési életfeladatokat tartalmazó, spirituális programjaikat innen öröklik, mivel ezeknek a személyeknek az öntudatlan mágikus képzeletvilágának a közvetlen megtestesülése a gyermek. Hiszen a rezonancia (a hangoltsági) törvénye alapján, az apák várandóság közbeni magatartása is beszámít a gyermek spirituális struktúrájának az alakulásába, vagyis az, hogy ez a magatartás milyen reakciókat vált ki az anyából. És persze, a család egész rokoni és baráti környezetnek az anyával kapcsolatos, abból bármiféle reakciót kiváltó, pozitív, vagy negatív értelmű magatartása is számít, de még annak a korháznak a személyzetének a spirituális állapota is, amelyben a gyermekek megszületnek. Ezek a szubtilis energiák ugyanis, mind, de mind valamilyen karmikus kapcsolatban van azokkal, a szexualitás (a Nemek törvénye) rendeltetéséhez kapcsolódó szellemi & spirituális tévképzetekből adódó lelki zavarokkal, amelyeknek a következménye és a megtestesülése többek között, a &fogytékkel élő&-nek született, vagy az AIDSZ vírussal fertőzött, vagy éppenséggel az egészséges gyermek. Ennek a magyarázata a vallások által az ősi bűn névvel jelölt spirituális jelenségnek a metafizikai értelmezéséhez vezet, ami megtalálható a Lilithről, az anyai ági örökletes programokról, és a Betegségek okairól szóló tanulmányaimban.

A mi jelenlegi életünknek, életkörülményeinknek, betegségeinknek, harmonikus vagy diszharmonikus párhuzamainknak (házastársi - élettársi viszonyainknak), rokoni (szülő és gyermeki) kapcsolatainknak is, jól meghatározott szellemi indító-okai vannak. E törvénynek a szubtilis, szellemi háttéré és következményei viszont nem fedhetők fel és nem érthetők meg a maguk teljességében a nyugati filozófiák szemszögéből, vagyis: a kényelmi és termelési eszközök (technológiák) segítségével a boldogságát és önmegvalósítási sikereit hajhászó nyugati típusú civilizációban élő embernek a természet-szipolyozó és fölöslegben termelő - fogyasztó mentalitása szemszögéből. Az egyetemes törvények tehát, semmiképp nem értelmezhetők helyesen az egzakt tudományok eredményeiből, de nem a tudományos elméleteiket és az axióma- rendszereiket kizárólag az un. természettudományok eredményeire alapozó embertanok segítségével (lásd: kulturális antropológia, szociológia, pszichológia), illetve ezek összegeződésének: a humanista eszméknek a segítségével sem. Ezek az egzakt nevezett, de valójában csak precíz, és kizárólag az anyag tulajdonságait kutató tudományágak ugyanis, az életnek az eszünk segítségével történő boldogságra-rendezési (Jézus szavával: &megnyerési&) lehetősége tévképzetének a szellemében születtek és épültek. Ezért, az eredetük szerint, a természeti környezetét legyőző, azt kirabló, kiszipolyozó, felforgató és összezavaró (beszennyező) civilizált ember lelkiismeretének az elaltatását szolgálják. Illetve ebből a szemszögéből, az emberi hódítás és természet-irányítás, természet-ellenőrzés lehetőségének, illetve az ember természet - ellenes (!) beavatkozása jogosságának a szemszögéből, szalonképebb tudományossággal: a természet - ellenes beavatkozásnak az objektív kikerülhetetlensége elvének a szempontjából, (alapállásból) állították fel tudományosan &szilárd& axiómarendszereiket.

És persze, nem érthető meg a Karma Törvénye a környezetét tudományos objektivitással beszennyező és tönkretévő "felvilágosult" embernek a termelő - fogyasztó életkonceptiójával kiegyező keresztény egyház azon dogma-tételéből sem, miszerint az életben minden jó az Istentől és minden baj az ördögtől származik. Bármit meséljenek a teológusok a

szabad akarat kérdéséről, e dogmatétel elfogadásával az egyház leszállította az embert egy, az állati rangnál mélyebb szintre. És ennek a következtében, a keresztény ember úgy is viselkedett és úgy is bánt az embertársaival és a természettel, mint egy természet - ellenes intelligenciával bíró lény, aki a tőle függetlenül létező, és az ő akaratától és képzeletétől függetlenül őt manipuláló Teremtőnek a kreatúrája és mint ilyen, a külső - ördögi - gonosz hatalmaknak a kiszolgáltatott alanya. E koncepció szerint a betegségeket, vagy más szerencsétlenségeket is azért kell az embernek elszenvednie, mert nem ájtatoskodott és nem imádkozott elég buzgón és elég helyesen a templomban. Vagy - a régebb hangoztatott vallásos koncepció alapján - azért beteg és szegény és nyomorult valaki, mert őt (mármint a beteg és a nyomorult személyt) kivételesen szereti az Úristen.

Az, hogy a karmája színezete és jellege szerint, a mágikus erejű teremtő képzeletével saját magának gyártja a bajt, hogy az agresszív mentalitása és zavaros képzeleti tevékenysége következtében szenved egy felnőtt ember a benne és általa is megnyilvánuló Mágia, a Rezonancia, vagy a Hatás és a Visszahatás Törvénye alapján, és azért szenvednek a gyermekek, mert az anyjuk mérgelődik, iszonyodik, vagy utálkozik, kitartóan gyűlölködik, dühöng, rejtetten vagy nyíltan neheztel, fél, panaszodik és ezáltal másokat támad gondolatban, eszébe se jutna egyetlen magát kereszténynek valló személynek sem. De hogy is jutna eszébe ilyen babonásnak bélyegzett gondolat, amikor az anyag törvényszerűségeit, vagyis a felszínes jelenségeket kutató és e kutatások eredményeinek alapján az objektív következtetéseit levonó materialista tudomány három évszázadon át bemagyarázta neki, hogy a betegségeket, a lelki és a szellemi átéléseitől függetlenül és kizárólag a külső tényezők, tehát a hideg és a meleg, a szárság, vagy a túlzott nedvesség, a vírusok és a baktériumok okozzák, amikor az ő "véletlenül" legyengült a szervezete elveszíti az ellenálló képességét? Sőt: a tudomány szemében, a külső tényezőktől mentes, különböző rákos betegségekért is, kizárólag az immunrendszer gyengülése okolható.

Hogyan értené meg tehát a Karma törvényéne által irányított sorsának a személyes &ndash; &bdquo;egyéni&rdquo; jellegét a mai ember, amikor az anyag tulajdonságait kutató tudomány, generációkon keresztül elültette a tudattalanjába, hogy ő, az ártatlan emberke valamely, az életére és az egészségére törő, és tőle függetlenül ráható, külső természeti jelenségnek, a többi embernek, vagyis mindenképp az ő képzeletétől és lelki- szellemi struktúrájától függetlenül működő, sőt azzal ellentétben ható külső jelenségnek, vagy ellenséges emberi magatartásnak lett az áldozata? És mindezt attól is függetlenül, hogy miután tönkretette az ellenségesnek látott külső természetet, mérhetetlen egoizmusában és beavatkozási, sors-irányítási mániájában, most már a saját belső természetét is tudományosan rombolja!

De a Karma törvényének hatásait azért sem tudja követni a nyugati ember, mert a keresztény egyházi dogmák alapján például, a szellemünk és a lelkünk úgy örökéletű, hogy a mindennapi tevékenységeink során ki vagyunk kapcsolva a szellemi világból és az elménk (a mentális tevékenységünk) nincs kölcsönhatásban sem az Isteni - szellemi jelenségekkel, sem az anyagi folyamatokkal, és így nem is vesz részt az Isteni szellemi erőknél az anyagra gyakorolt hatás &ndash; visszahatás mechanizmusában, vagyis a személyes és az egyetemes sors-teremtésben. Esetleg csakis úgy és akkor amikor sűrűn és helyesen imádkozunk, vagy áhítatoskodunk és az Isten eestleg meg is hallgatja az imánkat. A materialista tudományok szerint viszont, olyasmi, hogy szellem és lélek önmagában nem is létezik, hanem mindkettő az anyag, vagyis az állati és az emberi szervezet öntörvénnyű fejlődésének és működésének a következménye. Kinek jutna ma még eszébe, amikor reménykedve a gyógyszerertárba indul, hogy az anyag, amit meg akar vásárolni, nem egy önmagában álló és önmagától létező szubsztancia, hanem mindössze energetikai következménye és látszólag szilárd megnyilvánulása valaminek, amiből az ő lelke és szelleme is felépül?

Kinek jutna eszébe az, hogy az ő testét és a szerveit képező atomok olyan finom szellemi szubsztanciának a &bdquo;termékei&rdquo;, vagyis a következményei és a függvényei, amely misztikus összszubsztanciát, ha öntudatlanul és önkéntelenül is, de ő is befolyásol közvetlenül a képzeletével, vagyis a képzeletét befolyásoló lelki és szellemi ambícióival, önérzetével és vágyaival, a félelmeivel és a szorongásaival, az az elutasító agresszivitásával és gyűlöletével, illetve, ha rendelkezik egyáltalán ilyesmivel: akkor a diszkrét szeretetével, a finom örömeivel, a bölcs nyugalomával és a derűs boldogság érzetével is? Mindez részletesen is tovább gondolható a Vibráció, valamint a Mágia törvénye fejezetében kifejtettek kapcsán.

A felszínen minden problémára gyakorlati &ndash; technikai megoldást találó, vagyis problémamegoldó &ndash; gyógyító terméket gyártó, tehát terápiás technológiát és trükköt kínáló, és a tudományosan felfedezett és kifejlesztett csoda-termékeit jelentős pénzszegekért áruló tudomány tevékenysége következtében (okozatilag), a materialista koncepciók szerint élő, de attól szellemileg mindig babonás maradó ember, nem tud még annyit sem, hogy a közhiedelem és ostoba tradíció által működtetett kollektív karma befolyása alól, csakis a személyes karmája (individuális szellemi kiegyenlítődési sorsfeladat) megismerése, annak a megértése és lassú, figyelmes oldása és meghaladása révén képes megszabadulni. Illetve, hogy az asztrológiai sorsképletéből kiolvasható, egyéni életfeladatok felvállalása segítségével kialakítható pozitív és kreatív szellemi képességek megszerzése és állandósítása &ndash; szilárdítása által lehet felszabadulni. Ennek, az anyai ági női felmenőktől öröklött, egyéni karma meghaladásának az előfeltétele viszont, nem más mint a kollektív tudat és a tradicionális kollektív gondolkodás meghaladása a személyes tudatosság és a személyes felelősségvállalás által.

Ez a kollektív-gondolkodás szerinti életmódtól való megszabadulás viszont, nem a közösségből való felelőtlen és egoista elkülönülést és önző kiszakadást jelenti, hanem ellenkezőleg: a személyes - és ezért egyetemes! - felelősségvállaláson

keresztül, a közösségbe való magasabb rendű tudatos integrálódást jelenti. Hiszen minden egyéni tettért, minden szóért, és gondolatért, de mindenképp, minden képzelet-képzetért való személyes felelősségvállalás egyben a közösséggel szembeni tényleges felelősség-vállalás. Olyan személyes felelősségvállaláson keresztüli integrációt jelent tehát, amelyen keresztül a bennünk lakozó, automatikusan teremtő örök szellemhez és a többi emberben is lakozó abszolút szellemhez, valamint a világegyetem minden létezési formájához törvényesen és törvényes-felelősen viszonyulunk.

Ahhoz, hogy ezt, az egyéni felelősségvállaláson &ndash; és figyelem: semmiképpen nem csoportos felelősségvállaláson, mert az ilyesmi nonszensz! &ndash; keresztül elérhető minőségi közösségbe való integrálódást megérthessük és végrehajthassuk, előbb meg kell értenünk és fel kell oldanunk az emberi személynek az anyagi teste által a környezetétől való elkülönülése &ndash; elhatárolódása, és az ennek látszólag ellentmondó, szellemi létével járó, mindennel és mindenkivel való Egy-ségbe kötődése, egység-tudata miatti paradox &ndash; helyzetét, paradoxális lét-állapotát. Hiszen éppen az emberben önmagára ébredni (az ember öntudatában kigyulladni...) és aként megnyilvánulni képes, egyetemes léttudat által irányított, individuális felelősségtudat lehetőségének az elérése miatt, ennek a megvalósulási lehetősége miatt, alakította ki az abszolút szellem a naprendszer természetét, az azon belüli föld-golyó természetét, amelyen a biológiai élet a maga gazdag formavilágával kialakulhatott és ebben az ember, vagyis az a lény, aki a renkívülien összetett spirituális struktúrájával leképezi az egyetemes létezés fő princípiumait, erőit és törvényeit, és ennek az összetettségnek megfelelő testi formával és képességekkel is rendelkezik, kifejlődhetett! Ennek tükrében tehát, az ember nem kiszakadt valamiféle kozmikus katasztrófa fojtán az Egyetemes Egységből, ahogyan azt a divatos misztikák és ezoteriák tanítják &ndash; és ahogy azt sajnos, a kedvenc írom és metafizikus szerzőm: Hamvas Béla is vallja! &ndash; hanem az ember teste, agya, hormon- és idegrendszere direkt ezért, és direkt így lett a természetből kiemelve, majd sok millió éves és sok ezer éves fejlődése során kifinomítva, hogy ebben az egyetemes létezés leképező &ndash; azt tükröző - anyagi elkülönültségében, az egyéni spirituális tudatot és felelősséget realizálni tudja! Így vált lehetségessé az egyéni karma, illetve az egyéni karma feloldására való törekvések árán létrejövő &ndash; kialakuló &ndash; egyéni megváltódási képességek segítségével történő egyetemes szellemi megváltódás. Szellemi-folyamatokat és minőségeket tükröző, és szellemi információkat rögzítő anyag nélkül, illetve az anyagi formákban tükröződni képes és a tükröződés segítségével a Lilith-zavarokat észlelni és kiszűrni, valamint kijavítani képes &ndash; MORÁLIS! &ndash; lények nélkül, vagyis az ember nélkül, nem lenne lehetséges az egyetemes megváltás! &ndash; Ez a földnek és az embernek a központi szerepe a világmindenségben. Ezért föld- és emberközpontú az asztrológia, a többi materiális, vagy szellemtudománnyal szemben!

Minden megható, misztikus egység-duma ellenére, létezik tehát egy egészséges mérték és arány, amelyen belül az embernek zártnak kell maradnia a külső közvetlen környezetével szemben, éppen az individuális felelősségvállalás megvalósítása érdekében, miközben, ugyanakkor szükség van a minél nagyobb mértékű megnyílás is a szellem-világ, sőt: az abszolút egység öntudati megvalósulása irányába, tehát kívánatos az abszolút tudati-integráció is.

Az egyéni felelősség-vállalás útján, annak a segítségével történő személyi integrálódást viszont, nem a termelői - fogyasztói örület mesterséges izgalmakkal és színes látványokkal teli színpadán hajtuk végre, és nem is egy kolostor, egy más féle zárt intézmény falai és szabályai árnyékában, de nem is valahol kint a pusztában, vagy a szellemi elefántcsonttoronyban, hanem mindig a közvetlen természeti és társadalmi környezetben, a személyi karma és a hangoltság törvénye által adott, közvetlen környezetünkben. Mert csak itt oldható fel a földi állapotra vonatkozó KARMA, vagyis itt, a közösségem viszonyai között tanulhatom meg és szokhatom meg az igazságért való harcra azt a lelki magatartást, amely nem hoz létre és nem tart fenn bennem agresszív késztetéseket és állapotokat (agresszív érzéseket, gondolatokat, képzeteket), vagy, a harmóniába kerülést, azoknak a személyeknek a segítségével, akikkel nagyon sok konfrontáció során megkísértem már és megkísérlem még, a szellemi alapállásom tisztázását és elfogadtatását, esetleg a szót-értést és a harmóniába kerülést is. Akikkel azért találkozok tehát, nap mint nap, hogy az igazságért való konfrontációk felvállalása és az igazság megvitatása által, a személyesen egyetemes szellemi látásmódomat erősítsem, és ez által a spirituális kiegyenlítődési képességeim megszerzését, újból és újból, megkísérlehessem.

De a karmikus feladatom, illetve a szellemi tágulási - kiegyenlítődési törekvésem akkor a legnehezebb és nagyobb, amikor olyan személlyel élek együtt valamilyen oknál (pl. születésnél, vagy házasságnál) fogva, vagy csak gyakran találkozom, aki akár jótevői törekvéseivel is, de gyakorlatilag hátráltatásnak bizonyuló &bdquo;gondoskodásával&rdquo; a rejtett ellenfél és ellenség szerepébe kerül velem szembe, vagyis, akár nyíltan, akár önkéntelenül és öntudatlanul is, de elhárítandó, vagy legyőzendő mentalitást lát a szellemi alapállásomban és ha nem is bevallottan, de öntudatlanul azzal szemben hadakozik. Ez a legnagyobb kihívás, és egyben a legnagyobb lehetőség is a személyi horoszkópból kiolvasható Karmikus meghatározottságok feloldására és kiegyenlítésére, vagyis a Karma kifejezésből is következő gyakorlati életfeladatok szellemi feltárására és megfigyelésére, azok teljes dekonspirálására: megértésére és meghaladásra. Ezt a sokszor dűrva külső harcok árán véghez vitt, belső lelki és szellemi integráció eléréseért folyó szubtilis törekvést, viszont nem lehet humanista szentimentalizmussal, tudományos (pszichológikus) &bdquo;konfliktuskezeléssel&rdquo;, sem seमेlegesesen objektív beavatkozással, vagy filozofikus ignoranciával intézni! Ezeket csakis a teljes személyiség-részvételével, tehát empátiájával, figyelmével, felelősségével, ám akár konfliktus-vállaló, igazság-szenvedélyével is, kell megbeszélni és a kiegyenlítődési lehetőség állapota felé vinni.

Abban az esetben tehát, amikor ellenséges szembenállást érzékelünk, tudatosan kell vállalni az egyetemes

törvények szellemének megfelelő, tehát azok tükrében általunk mélyen megvizsgált és kiderített igazságnak a képviselőjét (nem rejteni véka alá a fényt!), ha kell a szükséges személyi konfliktus, vagy konfrontáció vállalása árán is. - Úgy, ahogy azt Jézus tette, valahányszor a farizeusok sarokba akarták szorítani és valahányszor az ő un. jó-akarói, a tanításait teljes mélységükben át nem látó tanítványai (Péter) valami korrupciós kiegyezésre akarták rávenni. "Jézus ugyanis az emberrel történő kiengesztelődést tanította, de a létrontás szellemének soha egy fél lépésnyit sem engedett!" (Hamvas Béla). Ezért ő, annak ellenére, hogy bevallása szerint is, nem békét, hanem tüzet hozott, soha nem a külső ítéletozást és a külső büntetés szükségességét tanította, hanem a józan belátáson alapuló, hiba és tévedés be - látást, a megvilágosodás után, kiegyenlítődést eredményező hibabelátást, a tévedés jóvátételét követő, megbánás - megbocsátás és a személyes jóvátétel szükségességét. Hibabelátás és gyakorlati jóvátételre való törekvés nélkül ugyanis lehetetlen a tényleges megvilágosodás, és ez által a morális-spirituális fejlődés!

Ezekre, a senkinek át nem adható, konkrét személyes életfeladatokra, vagyis a Karma törvényének a közvetlen jelentkezési módjára és annak kiegyenlítési lehetőségére vonatkozik a személyi horoszkóp földházai által megjelenített tizenkét életterület, amely változatlanul megmarad, attól függetlenül, hogy milyen civilizációban él az emberiség. És ugyanakkor e jóvátétel általi feloldódási lehetőségre vonatkozik Jézusnak az a látszólag abszurd, de valójában egyetemes kiegyenlítődési szükségességet jelentő tanácsa, hogy "Szeressétek ellenségeiteket és le fogjátok győzni őket". Talán ez a legnehezebben érthető &ndash; És, amennyiben egyesek által racionálisan még érthető is, de a mindennapi életünkben a legnehezebben alkalmazható! - mondata az Evangéliumnak. Ezt, a kereszténységnek a fundamentális gyakorlási tételét, igazából soha nem tudta és nem is akarta (!) gyakorolni és megvalósítani a magát kereszténynek nevező európai, illetve &ldquo;nyugati&rdquo; ember a történelemben, mivel nem kapcsolta össze azzal a szintén a Jézus szájából elhangzó gnosztikus tétellel, hogy &ldquo;Ismerjétek meg az (kauzális) igazságot és az igazság fel fog szabadítani benneteket.&rdquo; Vagyis: ismerjétek meg a megváltás szükségét és az azt szolgáló egyetemes törvényeket és ez az ismeret fel fog szabadítani benneteket.

De, mivel az igazság (a törvény) megismerése (a Fény befogadása) nélkül, sőt a Fény üldözése árán: a mágiával számoló gnosztikus megismerés szükségét hirdető gnosztikus kereszténység üldözése és elfojtása árán, akarta elérni a Szeretet megvalósítását, a gnosztikus megismerést az irracionális dogmákkal helyettesítő keresztény egyház, a XVI. századtól olyan ellenállást váltott ki a tudósokból, hogy ennek a &bdquo;tudományos&rdquo; ellenerőnek és szembeállásnak a kiváltása miatt ő maga hibáztatható azzal, hogy később tönkretette az egész kereszténységet és ezzel a spirituális keresztény szellemiséget. Ezért folyt évszázadokon át Európában, vagyis a &ldquo;a kereszténység szellemi táptalajának a területén&rdquo; a vallásháborúktól és más testvérgyilkosságoktól terhes történelmi borzalom. E miatt, a gnozis nélküli, tehát az eszencia nélküli kereszténységnek realizálási képtelensége miatt, történhetek meg azok a szörnyűségek tehát, amik itt "történelemként" történtek: vallásháborúk, inkvizíció, világháborúk, gázkamrák, hullahegyek, deportálások, munkatáborok, politikai fogságok és politikai gyilkosságok, stb.

Pedig, a metafizikailag gondolkodni képes személy számára teljesen világos, hogy az a jézusi axióma, ami szerint: "Aki meg akarja nyerni életét, elveszti azt és aki feláldozza életét megnyeri azt." tartalmazza egyedül azt a történelmi kortól és konjunktúráról független, egyetemes- emberi sors-alapigazságot, ami szerint működik az emberi egyedeknek a sorsa és az egészsége. Ez a keresztény világ-axióma, nem csak egy élettelen vallásos dogma, nem is egy szellemes aforizma, hanem az ember metafizikai rendeltetésének, vagyis az életünk fundamentális értelmének és céljának a tömör megfogalmazása! Ez a személyes kiegyenlítődési képesség elnyerésének és a megváltásnak: az ember isteni szelleme és a biológiai természete harmonikus egységbe kerülésének, vagyis a boldogságának és egészségének a kikerülhetetlen feltétele!

A Polaritás törvénye alapján viszont ma, mindannak az ellenkezőjét (a poláris ellentét szerinti következményét) van szerencsénk megtapasztalni, amit az egyház a középkorban erőltetett: A Szeretethez nem kötött, világi (luciferi) Fénynek és az intézményes természet-kizsákmányolás politikai abszurditásának az ördögi diadalát. Ha az egyház évszázadokon át, sőt egy egész évezreden át, a Fény (értelem és felelősségtudat) által át nem világított Szeretet átélését és megvalósítását erőltette (&bdquo;higgy és ne kutass!&rdquo;), akkor a kereszténység ideológiájából kinőtt, annak a lényegét voltaképpen tetteivel teljesen tagadó nyugat-európai kultúra által, illetve az egyházi ideológiával szembehelyezkedő felvilágosult tudomány által teremtett civilizációban, a materiális tudomány spirituális kauzalitásra teljesen süket Fényének a megvalósítását erőltetjük a Szeretet mellőzésével. A szellemi életadásnak a steril létezéssel való helyettesítésével, tehát az életadó anyaság eszméjének a steril nő eszményképével való hleyettesítésével. Az anya-természetnek a kizsákmányolásával, és a természetes életmódnak - Lásd a fogamzás gátlás általi születés szabályozást, a mesterséges termékenyítést, a lombik bábik és a császármetszés általi szülések divatját és lásd végül a tudományos gyermekgyártás rémeszméjét - a háttérbe szorításával és elfojtásával. Hogy is képzelheti az ember, hogy mindennek nem lehet hosszú távon végzetesen káros következménye az életminőségére, valamint és főként(!!!) az utódaira nézve?!

A szemellenzős tudósok, a természet kizsákmányolás eszméjét szolgáló közgazdászok és a szilvapálinkával jó kedélyt ébresztő, kolbász-töltő politikusok, még mindig gazdasági növekedésről szóló ígéretekkel nyerik a választásokat, a környezet kímélő energiaforrások felfedezésétől, tehát újabb technikai - tudományos megoldásoktól várják az emberiség gazdasági megváltását, ahelyett, hogy észrevennék, hogy egyáltalán nem erről van szó, nem gazdasági boldogság elérésére való az élet (Hamvas Béla: &bdquo;Az élet csak arra való, hogy az ember valami



sokkal magasabb endü állapotot, mint ami az élet, és ami értékesebb az életnél és amire az élet is sóvárok, elérjen általa.&rdquo;) hogy nem a gazdasággal való boldogságszerzésre megy ki az életben a játék! Az már csak mellékes következménye az előbbinek, hogy az újabb, és olcsóbb energia források felfedezése és használata, még nagyobb zavart fog eredményezni a természetes élet - és világszemlélet nélkül boldogan élni akaró (Pl. a rengeteg betegséget okozó húsfogyasztásnak a szükségéről meggyőződött), illetve a személyi életfeladatok vállalását és a felelősséget nélkülözni kívánó, személytelen emberi létezés számára.

Az is igaz viszont, hogy amennyiben ebben a modern életvezetés szerinti, &bdquo;nyerő &ndash; nézetek&rdquo; dzsungelében, vagyis az ésszerűnek látszó gazdasági érdekharcok jogosságát igazoló politikai erkölcsi koncepciók környezetében és hátterében: vagyis a bő termelés &ndash; bő fogyasztás logikának a hatókörében - próbáljuk a gyakorlatba ültetni a metafizikai nézeteinket, hát azzal vagy kitaláltunkká válunk és szegényi sorsra jutunk a Lilith által vezérelt közvetlen környezetünkben, (amely a fölényes nevetethetnéje mellett, agresszíven támadja a mentalitásunkat, mivel érzi, hogy igazunk van), vagy éppenséggel megtűrt, de ugyanakkor mások által követhetetlen és következtelen zavarodott személyekké, csodabogarakká. Számtalan betegség és nem csak a klasszikus irodalom, hanem az un. modern és posztmodern művészi alkotások által is ábrázolt tragédia születik a tudományos észjárás logikáját követő, racionálisan józan, jóindulatúan intelligens, erényes és humanista, erkölcsös, sőt: vallásos, de ugyanakkor önérzetes, a személyi méltóságára rátarti nyugati típusú civilizációban élő embernek a Karmával szembeni ellenszegüléséből, a boldogulásáról való önkényes (Lilithje sugallata szerinti) elképzeléséből, annak az erőltetéséből. És ez természetes is, hiszen e Jézus által kinyilatkoztatott Lilith &ndash; jellegű öncéluságokat az anyagban való tükröződés segítségével felismerő és így Karma-feloldó &ndash; keresztény alapállás felvételéhez, nem elég a Jézus-mitosszal együtt kínált vallásos érzélgősség, az időlegesen magható szeretet- benyomások átélése. A Szeretetnek eltökélt igazság-kutató Fénnyel, vagyis karam-leleplező eltökéltséggel, valamint szellemi háttér és rendeltetési gyökér- ismerő, személyi felelősségtudattal kell párosulnia! Ehhez viszont szükséges mind a tíz egyetemes törvény ismerete és a mindennapi pragmatikus racionalitáson túli metafizikai éberség megszerzése.

Hamvas Béla arra figyelmeztet, hogy Jézus nem hipokrita alázatról, de nem is beválthatatlan és értelmetlen, az emberi (és így a minden egyes emberben ott lakozó isteni) értelmet hiábavalónak tekintő, a tudósokkal és más vezérekkel szembeni ostoba megalázkodási követelményről tanított, ami ellen a magukat felvilágosodottnak nevező európai (Főként francia) tudósok lázították a népet. Figyeljünk csak: "Jézus a személyes emberrel való kiengesztelés szükségességét hirdette, de a létrontásnak soha, egy fél lépést sem engedett." Jézus ismerte a mágia törvényét és tudta, hogy az önértékelés nélküli, a zaklatott eszű és korrupt lelkű személyek hiúságát mindössze csak sérteni képes, vallásos megalázkodás gyakorlása, nem vezethet senkit a mennyek országa nevű kiegyenlített állapot eléréséhez. Ezért nincs is, amiért megalázkodni a gazdasági, vagy politikai hatalom birtokába került, de korrupt lelkű és a zavaros eszű, gátlástalan és empátia nélküli személyek előtt. A belső alázat- gyakorlásnak, amiről Jézus beszél, spirituális funkciója van és a mindenkiben létező Abszolút Szellem mindenhatóságára való emlékeztetést, annak az elsődlegességének az elismerését hivatott szolgálni. A tanítványok lábának a megmosása nem a személyi megalázkodást, hanem a Tűz-karma feloldásának az egyik lehetőségét példázza, és az önérzeteskedő hatalom-nyerési gondolkozással, a hipokrita vallásos spekulációval szemben az Egyetemes Törvények erejének az ember jóléti spekulációjával szembeni elsődlegességének a hirdetését hivatott szolgálni. (&bdquo;Az én utam, nem a Te utad! &ndash; Mondja a Seregek Ura!)

Jézust nagyon sokszor próbálták a farizeusok a maguk szemforgató vallásos-politikai élet-koncepciója pártjára állítani, majd kelepcebe keríteni, falhoz állítani" különböző ravasz kérdéseikkel, de ő soha nem adta meg az általuk várt "dialektikus" választ, ami alapján aztán ki lehetett volna egyezni a farizeusok korrupt alapállásával és világi helyzetével. ( A szertartásosság, vallásos és erkölcsi előírások betartása mögé rejtett hiúság, becsvágy, és világi gyarapodás, gazdagodási mohóság, az "előljárói" helyzet által következő előjogok gyakorlása, stb.)

A "szeressétek ellenségeiteket" értelme nem lehet az, hogy megértő &ndash; elfogadón mosolyogjak a gonoszok személyekre és, hogy érzelegve simogassam azt a velejéig korrupt embert, aki gátlástalan önhiúságában megsért, nyugalomhoz, csendhez és tiszta levegőhöz, tiszta vízhez és környezethez való jogomtól foszt, kárt okoz nekem, és bántja, vagy sérülést okoz a gyermekemnek. Vagy aki számárságnak nézi az én metafizikai alapállásomat és ezért lenéz, vagy egyenesen ellenségeskedik velem és a hozzám hasonlókkal szemben. Nem vezet pozitív eredményhez a békés érzélgősség, a szépelegés, a hamis nagyvonalúság a mindennapokban azzal a személlyel szemben, aki zavarodottságában azt képzei, hogy neki mindent szabad, csak azért mert ha nem lát a közelben rendőrt, gátlástalanul nyíltan mer gonoszodni, rendetkenkedni, szabálytalankodni. Egyáltalán nem kell az ilyen személyt hitelgessen abban a balhitében, hogy mindezt szabad neki velem szemben, vagy a szeretteimmel szemben elkövetni, és anélkül, hogy fizikai és pszichikai szinten meggátolnám és tovább ringatnám ebben a tévhitében, kimondottan csak úgynevezett spirituális szeretetsugarakat, kiegyenlítődést szolgáló pozitív gondolathullámokat - szeretet kvantumokat - küldjek feléje. Anélkül, hogy bátran, tehát nyíltan, és határozottan konfrontálnék vele, illetve az ostoba és gonosz gátlástalanságával a természeti síkon, hiába küldöm felé a vallásos &bdquo;szerelem-sugarakat&rdquo;, mert az ilyen gyáva magatartásnak nem lesz semmilyen pozitív következménye. Hiszen nem karma-oldó, rejtett értelem-felfedezéshez juttató életfeladatot vállaltam ezzel, hanem mindössze a külső környezet egyik hírmondó elemével való kapcsolatot akartam elkerülni a mágia törvénye öncélú kihasználásával.

Ugyanakkor, az embernek az általa megtestesített isteni Szeretet és Fény ötvözetéből eredő szent szellem összetett

erejével is kell érvényesítenie az egyetemes megváltódási őserőt, ugyanúgy, ahogy egyes állatfajok csoportjainak vezér - egyéniségei (lehetek ezek vezér hímek, vagy vezér nőstények) a nyers erejükkel érvényesítik a személyükben megtestesült csoportos és faji érdekeket. Az univerzális tudattal és teremtő akarattal rendelkező embernek is meg kell kísérelnie legyőzni a külső ellenséget éppen a spirituális elképzeléseinek a letisztulása érdekében. A kipróbálás és a megszilárdítás érdekében, a meggyőződés és hitté válás érdekében, ki kell tennie ezeket, az eszmei elképzeléseit, vagy a tanulás útján megszerzett elméleti információit a gyakorlati valóság-próbájának, a tűz-keresztységnek. A fent idézett jézusi intelem, mindössze arról szól, hogy embernek az egyetemes rendeltetése és hivatástudata erejével, a törvényességbe vetett hitével, és annak a következményeként kell a vele, vagy a többi emberrel szemben ellenséges magatartásba sodródott személyeket a helytelenítő és határozottan elítélő, gyakorlati személyes jelzései mellett, még a diszkéten áramoltatott szeretet és a szellemi fény mágikusan ható ereje által is, a kiegyenlítődési képesség állapota elnyeréséhez szükséges energiákkal, személytelenül feltöltenie.

Sem a tévesen alkotott ellenség-képzet, sem a megalázkodó és méltatlan, alacsony rendű lelki állapotokat létrehozó áldozati szerep, vagy az áldozati állapot (bárány) szentimentális szimbólumától való meghatódás, nincs jó hatással az univerzális tudatot elérni vágyó személy számára. Ezek átélése mind az éberség elvesztéshez, és ennek következtében, a kábulata jellegének megfelelő valamikori lebetegedéshez és a leszegényedéshez vezetnek. Amennyiben az agresszióval kapcsolatos anyai ági szellemi örökségemből: a személyi karmából adódóan, illetve a rendeltetés szerű megismerési és kiegyenlítődési feladataim következtében, nálam zavarosabb tudattal és ezért agresszívebb lélekkel rendelkező (még nem egyetemes öntudatra ébredt) személyek nekem kárt okoznak, vagy személyemben megsértene, vagy akikkel szemben, az érvényben levő konjunkturális társadalmi játszmák következtében, valamiféle hivatalos, vagy anyagi kiszolgáltatottsági helyzetbe kerülök, akkor sem kell az illető személlyel gondolatban, vagy képzeletben ellenségeskednem. De még inkább nem kell az előtt, vagy azok előtt a zavaros és erkölcstelen személyek előtt megalázkodnom, akik akár direkt módon, akár intellektuális képességeiket szélhámoskodásra használva, kárt okoztak, hanem egyrészt jelezni kell nyíltan a számára, hogy nem nyelem le és nem viselem el a káros, vagy sértő magatartását, vagy üzérkedését, másrészt, miután a fizikai és a pszichikai síkon elvégeztem a visszajelző morális kötelességemet, mélyen magamba fordulva és a korábbi tévedési lehetőségeimet átvizsgálva, meg kell keresnem és be kell látnom azokat a tévedéseimet, amelyek maguk után vonták ezeket a negatív jelzéseket. És ha ezt is elvégeztem, de még mindig nem oldódott fel a feszültség, vagy a sorskrisis, akkor már csak éberem ki kell várnom a helyzet elmúlását, vagy a játszma végét, amíg ki nem derül, hogy milyen korábban huzamosan át élt, belső zavar következtében kellett alacsony vibrációs állapotba és annak megfelelő nehéz helyzetbe kerülnöm.

Az a látszólag tudományosan is megalapozott magyarázat is hamis amely alapján az ember elfogadja és magára vonatkoztatja, magára veszi az állatvilágból átvett, "a létért való küzdelem" hamis ideológiáját és az elemi létben-maradási érdekeire hivatkozva, kegyetlenül gyilkol állapotot és ha oda fajul, akár embert is egyaránt. A létért való küzdelem elmélete, az állatoknál milliószor intelligensebb és azokhoz képest, mágikus teremtő képzelettel is rendelkező embernél egyáltalán nem érvényes. Ez mindössze a nagyobb élvezetekre vágyó és ezen élvezeteket, valamint a kényelmét biztosítani akaró embernek, az életét mindenáron megnyerni akaró spekuláns személyeknek az ideológiája. A vegetáriánusok ritkán kerülnek orvoshoz és tizenöt évvel tovább élnek az átlagnál. Gyakorlatban többszörösen is vissza igazolt az a tény, hogy a felnőtt ember akár hatvan napig is kibírja élelem nélkül. (Sőt: ma már világszerte ismert az a Fénytáplálkozás nevű misztikus mozgalom, amelynek a tagjai akár egy évig, vagy annál is több hónapon át, nem vesznek magukhoz szilárd táplálékot, csak folyadékot és azt is csak minimálisan fogyasztanak.) Mert: Nem csak kenyérral él az ember, hanem Isten igéjével. Szó sem lehet arról tehát, hogy a saját létéért, vagy akár a gyermekeiért való küzdelem miatt az embernek azt a környezetet szennyező és romboló civilizációt, amelyben ma és fenn kellene tartania, hogy a maga és az utódai fennmaradása és egészsége érdekében a természetet ki kellene szipolyoznia, bálnákat és más ritka állatokat kellene ölnie, azokat az életterükből ki kellene szorítania! Akkor miért lenne szükséges az ember számára közvetlenül részt venni (állatokat gyilkolva) az atombombagyártó, bomba - biztos bunkereket-ásó, atombomba lövő tengeralattjáró, kémrepülő, kórház- és kaszárnyaépítő létért való küzdelemben?

"Mindig az egyetemes törvények igazságához, vagyis a bennünk levő, minket létrehozó és éltető Abszolút Szellem mentális, ideális és kauzális törvényeihez kell hűségessé lenni, és nem a hamis valóság-képzetek és a zavarodott élet-elképzelések által működtetett egoista érdekeket szolgálni hivatott politikai intézmények, a vallásos fantazmagóriákat hirdető egyházak és a közösségi téveszmékkel manipuláló pártok által előírt nyerészkedő szellemű, szellemidegen törvényességi elvárásokhoz. Az ilyen tömeghez és intézményi rendhez való igazodással és a törvényeket önkényesen alkalmazó hivatalnokok előtti meghunyászkodással rákenjük személyes gyávaságunkat, a megalkuvásra és korrupcióra való hajlamunkat, szellemi restségünket holmi objektív nehézségekre és szükségszerűségekre. Erős a kísértés, hogy a belső korrupciónkból eredő, hamis törvényességet elfogadjuk és az engedékenységet gyakoroljuk. Hogy a konfliktus-kerülő kényelem-szeretetünkben a hamisságot elfogadjuk és a törvénytelen elnézésére, a személyi megalkuvásra való hajlamainkat szeretetként tüntessük fel. De az is előfordul, hogy az absztrakt, személyidegen elképzelések és seteril eszmék megvalósításába - kivitelezésébe vetett ambícióinkat, családdunkkal, gyermekeinkkel, népcsoportunkkal szembeni felelősségtudatnak és humánus bölcsességnek nevezzük.

A Karma törvényének tanulmányozása nem azért fontos tehát számunkra, hogy izgalmas olvasmány-

élményekhez és érdekes adatok gyűjtéséhez vezessen például a nemzeti soesunkra vonatkozóan mint a történelem-tanulmányozás, hanem a felelős és tudatos jelenlétnek, a jelenvalóságnak az öröklétben való intenzív átélését kell hogy szolgálja. Vagyis, az egyszeri és mindenkori felelősségteljes létezés állandó személyes gyakorlását. Konkrétan: nem az a fontos például, hogy azt kutassuk: vajon a vízbe fulladt szülők gyermekének milyen terhelt lehet a lelki világa, mert a jelen feladataik (és az abból adódó nehézségeik) szemszögéből nem érnek semmit ezzel az információval. Mert nem ok nélkül fullad vízbe az ember. A fontos tehát az, hogy milyen, a víz elemhez kapcsolódó, létalkotó asztrológiai erőterekkel (Rák, Skorpió és Hjalak), és milyen lét-princípiumokkal (Hold, Neptunusz), valamint milyen Egyetemes Törvényekkel (Mágia törvénye, Kiegyenlítőds törvénye, Szeretet törvénye) nem tud harmóniába kerülni a vízbe fulladó ember ahhoz, hogy ilyen csúfos véget kell érjen az élete?

És az egyesek által készpénznek vett (egyébként az Uroboros allegóriájával is megjelenített hiábavalóság, az öntudatlan körbeforgás állapotát kifejezni hivatott) reinkarnáció misztikus képzetét idézve, ugyancsak nem az a fontos, hogy egy "múlt életem" során egy szűk folyósón agyonverték és attól van most klausztofóbiám, hanem, az hogy milyen életfeladatokat kell most felvállalnom, miféle gyengeségeket (ambíciókat és félelmeket) kell most legyőznöm, melyik öselemekkel és erőterekkel, milyen, számomra elkerülni vágyott, kellemetlen, vagy nehéz élethelyzetekben megtestesülő sors-állapotokkal és antipatikus személyekkel kell szembekerülnöm ahhoz, hogy ne kelljen szomorú véget érjen az életem? Nem fontos tehát, hogy ki és mi voltam évekkal ez előtt és a múltam során, hanem az a fontos, hogy kivé és mivé fejlődtem mára, és, hogy mennyire vagyok ambíciós a karmám meghaladásában, hogy mennyire jól használom fel a rendeltetésemről és az annak megfelelő anyai ági családi Karmámról szerzett ismereteimet?

A Karma törvénye alapján tehát, minden ōs-félelmem, minden szorongásom és betegség-hajlamom és minden "nehéz" élethelyzetem jogos, és meghaladandó helyzetként értelmeződik, ami arra szolgál, hogy a családomban, a közösségemben, a nemzetemben és az emberiség által, időben és térben általánosan elkövetett spirituális hibákat ne ismétellem meg, és hogy a fizikai testem segítségével, illetve a fizikai személyemben megszerzett éberségem segítségével olyan spirituális tulajdonságokat és képességeket alakítsak ki amelyek a személyemet és ezáltal az emberi nemet valamikor a jövőben egy kiegyenlítettebb állapotba emelhetik. Csak és csakis ez, a misztikus izgalmak hajszolásától mentes törekvésem lehet az egészségem és a boldogságom: a mindenkori kiegyenlített állapotom feltétele.

Az ember tehát, nem annyira a kultikus és meditációs állapotaiban, hanem a karmája feloldásához vezető általános-emberi és a horoszkópjából kiolvasható gyakorlati – személyes életfeladatok felvállalása és beteljesítése által, valamint a helyesen gyakorolt, tehát a törvényekkel összhangban álló mindennapi moralitása által képes felülemelkedni a Mágia és a Vibráció, a kiegyenlítőds, valamint a Polaritás törvényének hatásaként a Karmája alól. És viszont: a boldogsághoz és teljes egészséghez vezető mentális és a spirituális dimenziókban elérhető éberségi állapotokba csakis a karma oldás által képes eljutni, vagyis, tudatosítván a karmáját (az egyéni hibabelátás segítségével dekonspirálva korábbi tévedéseit és vétkeit) felvállalva a karmikus feladatait, megszabadulhat a korábban még követhetetlen és érthetetlen okozatok mechanikus láncolatából. A karmikus hibákat követő gyakorlati jóvátétel és tudatos vezeklés útján is, megszerezheti tehát a személyi horoszkópjából konkrétan kiolvasható karmájának megfelelő pozitív tulajdonságokat és képességeket. Így, feloldhatja a karmájának megfelelő negatív viszonyokat és sorskörülményeket beidéző képzeletéből az abban, a születésétől fogva létező mágikus erejű karmikus képzeteket és újabb negatív következményeket okozó okokat nem gerjeszthet a karmikus gondolataival és képzeleteivel.

Amennyiben ezt a folyamatos karma-oldó képességét valaki el tudja érni, többé nem lesz a karmikus képzelete (a Lilith kifogyhatatlan hatása) által szült kényelmetlen, vagy krízises élethelyzeteknek, valamint a karmájából eredő ellentmondásosan zavaros személyi reflexeinek, a sugallatt szerű félelmi érzéseinek és iszonyatának, az agresszív ösztöneinek, vágyainak, gondolatainak, becsvágyának, hiúságának, tehát az alacsony sértettségének és bosszúvágyának, illetve ezek következményeinek a kiszolgáltatottja, a Lilith által gerjesztett alacsonyrendű vágyainak végrehajtója és azok következményének az áldozata. A karmáját a személyi horoszkópjából kiolvasott gyakorlati életfeladatok felvállalása segítségével feloldó, vagyis a karmájának megfelelő, új pozitív képességeket és tulajdonságokat gyakorlás útján szerző, spirituálisan éber személy, mindig képes vigyázni arra, hogy ne ragadják el a Lilith gyűjtőnévvel jelzett sóvárgásai és rejtett ambíciói. Ezért az ilyen megváltódó személy, egy adott idő után, a sorsa vak játékszeréből, azt tudatosan irányító, tervező - alkotójává, egyszerre cselekvő – dolgozó, de az sorsát szellemileg is megalapozó építőjévé válik, aminek következtében nem lesz többé még a környezete karmikus játszmáinak a kiszolgáltatottja sem. Erre viszont, csakis a tűzpróbákat is vállaló, azokon sértetlenül túl jutó, tehát az egész személyiségét az egyetemes felelősségtudattal harmóniába hozó, bátor ember képes.

Fontos azt is tudni, hogy a karma is és annak a meghaladását szolgáló, annak megfelelő életfeladatok is kizárólagosan személyesek, még akkor is, ha közvetlenül az édesanyákon keresztül örököljük őket. Sokat, nafyon sokat segít ugyan, ha az anya megismeri és igyekszik feloldani a saját karmát és ennek a karma-oldási igyekezetének megfelelően neveli a gyermekeit is, de azoknak a személyes karmáját teljesen még ő sem oldhatja fel teljesen, ámbár ezzel a magatartásával, vagyis a krama-oldáshoz és életfeladat-vállaláshoz szoktató, gondos és morálisan is igényes – elváró neveléssel adhatja a legtöbbet a gyermekeinek. Nem létezik annál jobb és érékesebb ajándék egy gyermek számára, mind a karma-oldó nevelés. Ez az ajándék ugyanis egy életre szól, és ténylegesen segít, a nyakba akasztható és az újjakra húzható – fűlekbe akasztható... – családi ékszerekkel

ellentétben! Ezzel ellentétben viszont, világos, hogy a kollektív és a csoportos feloldódás és kiegyenlítődés (a csoporton belül történő Karmán való felülemelkedés) lehetetlen. Következésképpen, értelmetlen mindenféle szektához, vagy spirituális iskolához való alázkodó csatlakozás és patetikus fogadalmakkal, hűségnyilatkozatokkal megpecsételt alárendelődés, azok misztikus tanaihoz való fanatikus ragaszkodás, hiszen ezek csak egy általános utat mutathatnak az egyéni kiegyenlítődés, és az egyetemes megváltódás felé, amit mindenki a saját horoszkópjából kiolvastott gyakorlati életfeladatai felvállalása által és az egyéni Karmája meghaladási lehetőségei szerint kell megjárjon. Senki nem járhatja helyettem az én karma-oldási utamat, mivel senki nem szerezheti meg helyettem a személyes karmafeloldási képességeket: sem a kollektív karma logikáját verkliző politikus, sem a pápa, sem a keleti guru, sem a hét végi spirituális beavatott mester. És nem a testvérem, vagy az anyám, vagy az apám, de még inkább nem a gyermekeim! Azok akik a személyes szabad akaratukról, értelmi világosságukról lemondanak, beállván a tanítványok személytelen tömegébe és hagyják magukat irányítani, semmivel nem jutnak előbbre az életbiztosításokat és a különleges élvezeteket hajhászó szkeptikus józanoknál: a materialistáknál.

Azok, aki egyik irányzattól másik irányzatig nyüzsögnek értelmetlenül és újabb és újabb mestereknél panaszkodnak a sok tragédia és szenvedés miatt, nem vehetik észre, hogy tulajdonképpen ők maguk a tragédiák, e szenvedést okozó nehéz élethelyzetek, balesetek és betegségek okozói. Ők még a szkeptikus józanoknál is több kényelmetlen élethelyzetet, betegséget és szélsőséges esetekben szerencsétlenséget idéznek be maguknak az egyéni felelősségtudattal mellőző, az igazi Fényt és Szeretet nélküli misztikus kapkodásaikon, zavaros kultuszgyakorlásukon: kábult cselekvéseiken, szenvedélyesen átélt érzelmeiken és az ellenőrizetlen, ellenséges képzetekben, illetve destruktív képzetekben tobzódo gondolkozásuk által.

Azok a személyek viszont, akik igyekeznek bátor, de szenvedély mentesen, nyugodt, de szellemileg éber életet folytatni és ennek érdekében megtanulják a törvényes akaratukat érvényesíteni az egyetemes törvények szellemisége segítségével, éberségük mágikus erejével a fizikai és az asztrális dimenziók vibrációs állapotán felül emelkedve, feloldják és kreatívvá változtatják az életüket és személyüket (potencialitásukat). Ezáltal ők, a szó pozitív értelmében használhatják is (tehát nem bántják!) azt a világot, amelyben élnek. Ezek a személyek a gyengeségeik meghaladásával: az agresszivitásuk és a zavarosságuk feloldásával: a sorsuk uraivá válnak, ahelyett, hogy kiszolgáltatnák magukat az egyéni fejlődési programúktól eltérő külső befolyásoknak, azaz mások akaratának és ítéletének. Ők megtestesítik és szellemileg használják a törvényt, ahelyett, hogy annak tévelygő és ostoba kiszolgáltatottjai lennének. Ők megtartják és tisztelik a törvényt és ezáltal irányíthatják sorsukat, vagyis kreatívan használják a mágikus tevékenységük által beidézett sors-következményeket.

Ez viszont, a modern és a posztmodern civilizáció hamis erkölcs-folyamában: az Apokalipszisben, a személyi horoszkópból kiolvasható karma kauzális értelmezése nélkül és az így szerzett spirituális önismeretnek a gyakorlatba ültetése nélkül lehetetlen. (Csak az ezer négyszáz negyven:  $12 \times 12 \times 10 = 1440$  bölcs vészeli át az Apokalipszist. - János evangéliuma) Csakis a személyi horoszkópomból olvasható ki, mind a karma, mind a spirituális kiegyenlítődési program. Ez az ismeret felment az alól, hogy a reinkarnációs hipnózisok és más, ehhez hasonló spiritiszta módszerek segítségével újabb misztikus izgalomra vadásszak és ösztönös - spekuláns természeti állapotomban, családi, társadalmi, nemzeti, stb. vagyis polgári meghatározottságaimban tovább szédelegve és támolyogva "gyönyörködjek" valótlan történetekben. Nem a világi események a fontosak számomra, hanem az erkölcsi magatartásom, vagyis a maximálisan felelős jelenlét-tudatom. Az egyetlen értelme a Karma Törvénye tanulmányozásának és ismeretének az tehát, hogy az örök jelenlétünkbe: a mindennapi életünkbe maximálisan bekapcsoljon bennünket. Mert csak teljes jelenlét-tudattal lehetünk Egész-séges emberi személyek, akik megtestesítik és harmonikusan éltetik sorsukban a teremtés és a megváltás törvényeit.

Asztrológusi gyakorlatom során folyamatosan azt tapasztalom, hogy a Karma törvényéről a legmisztikusabb fantazmagóriák és materialista- mechanikus koncepciók látnak manapság napvilágot és egyes úgynevezett misztikus beavatottak arról prédikálnak, hogy a karma törvényét meg kell haladni, fel kell számolni. Sőt: a jogások körében még azzal a tévhitel is lehet találkozni, hogy az egyéni karmánkat el kell égetni (sic!) különböző misztikus eljárások (pl. hajnali napsugarakkal "energizált" vizeletfogyasztás) segítségével. Ennél nagyobb botorságot még csak a technika és a gazdaság Istenének hódoló, magukat felvilágosultnak tartó materialisták hangoztattak, akik a tudomány felfedezéseinek és a technikai módszerek hatékonyságának a segítségével létrehozható a planetáris aranykorról, földi paradicsomról szóló kerge utópiák közvetlen következményeként, a faszizmushoz, a gázkamrákhoz, a kommunizmusához és a Gulág szigetek "megoldásaihoz" vezették az élvezeti cikkek és a kényelmi berendezések kézzel fogható eredményeit örömmel fogadó emberiséget. Ezek, a materialista életmegnyerési lehetőségekről szóló naiv és szellemtelen elképzelések szolgáltatták az alapot azoknak a humanista elméleteknek a gyakorlatba ültetéséhez, aminek következtében világháborúk, gázkamrák, munkatáborok és tökéletes rendszerekkel rendelkező rémállamok, liberális terror- közösségek jöttek létre. Ez a valóság viszont, ahelyett hogy az utópista elmélet-gyártók álmát igazolta volna, az inkvizíció kínzásainál is kegyetlenebb erőszakoskodásokkal ismertették meg az emberiséget.

A karma törvényének megértését és az ismétlődések és ismétlések útján létrejövő személyes megértés

következményeit tehát, csakis mind belső egyéni mentalitás-változást (tisztulást) követő karma-megváltódási lehetőséget és spirituális fejlődési és kiegyenlítődési képességek kialakulását létrehozni képes, józan belátásokon alapuló, szabad öntudat-változtatási lehetőséget, vagyis mint nemesedést kell felfognunk, ahogyan azt az alkímia tanítja. Ennek szellemében kell tehát a Karmához viszonyulnunk, a belső világunk kauzális természetének szabad felismerése és mélyebb (kauzális) megértése érdekében. És a saját belső világunkban észlelt problémákon és a külső világból érkező jelzéseken keresztül, az egész létezés működésének a megértése érdekében. Ez a személyesen átélt (átszenvedve megértett és szabadon választott döntések útján megértett) spirituális lecke, amely lehetőséget biztosít arra, hogy személyiségünket, spirituális Én-tudatunkat a többi egyetemes törvény segítségével bekapcsolhassuk a velünk együtt tárguló, erősödő és finomodó Teremtés &ndash; Megváltás örök folyamatába. A karma Törvénye hatásait tehát nem kell meghaladni (És nem is lehet!), amiképpen azt egyes misztikusok állítják, hanem annak a személyes és az általános jellegét megértve, annak finom jelzéseire jól figyelve, azokat mindig kauzálisan &ndash; tehát eredetből eredeztetett ok &ndash; okozati összefüggéseiben - kell értelmezni, mert épp a Karma Törvénye alapján, vagyis annak következtében, éppen, hogy azoktól a nehéz életfeladatoktól nem fogunk soha megszabadulni - sőt: azok állandó elhalasztásával csak e feladatok felvállalásának és végrehajtásának szükségességére figyelmeztető önmegvalósítási és párkapcsolati hátráltatások, fájdalmak, betegségek és balesetek sorozatait idézzük az életünkbe egyre növekvő mértékben- amelyeket az élet-feladat kikerülő, és az állítólagos karma-meghaladást, karma-hárítást lehetővé tevő misztikus praktikáinkkal és korrupt magatartásunkkal ki szeretnénk kerülni. Hiszen mi magunk vagyunk a saját Karmánk hordozói és igazi okai, azt is mondhatnánk, hogy mi magunk vagyunk a Karmánk, amely az irracionális belső sugallatok és félelmi érzések és negatív személyi ambíciók és vágyak spontán &ndash; reflex szerű - kielégítési készletének útján érvényesül. És egyben, mi magunk vagyunk a Karma-feloldási lehetőségünk is, a józanságra és racionalitásra alapuló nappali éber tudatunkkal, a baj- és fájdalom érzékelési képességünkkel, a hibabelátási képességeinkkel, a jobb, tehát boldogabb és egészségesebb és harmonikusabb életre való vágyunkkal, belátott személyi gyengeségeinket, vagyis a megismert karmánk szerinti készleteseinket legyőzni képes akarattal, határozottsággal: erkölcsi és értéktudatunkkal.

Itt felülük a Karma átvételi, illetve átadási, átpasszolási lehetőségének, a tévképzete is. Nagyon sok szülő úgy képzei, hogy a rég óta felnőtté vált gyermeke életútját kell egyengetnie az életben és a felnőtt gyermekét &ndash; gyermekeit kell boldoggá tennie önmaga helyett, és ahelyett, hogy a maga dolgával, általában romokban heverő egészsége, vagy párkapcsolata helyreállításával foglalkozna, abban leli örömét, ha a felnőtt gyermeke, vagy gyermekei életébe beavatkozhat, azt irányíthatja, az általa elképzelt illuzórikus boldogság beteljesíthetősége irányába, ami természetesen eleve kudarcra van ítélve. Így nem csak, hogy a saját spirituális és gyakorlati életfeladatait hanyagolja el, az ide vonatkozó sors-jelzésekre nem figyel, hanem a felnőtt gyermekét &ndash; gyermekeit &ndash; sorsát is megnyomorítja, azt irányítgatva és beavatkozván annak még a párkapcsolati, sőt: a szexuális életébe is! Nem egy házasság, sőt: még több gyermekes családok is tönkre mennek folyamatosan, az ilyen feloldatlan, általában Kos, Rák, Oroszlán, Skorpió, Nyilas, vagy Bak karmával rendelkező, vagyis beavatkozási és irányítási mániával rendelkező szülők áldatlan ambícióinak köszönhetően.

Ezeknek a negyvenes éveiket elhagyó személyeknek, minden sors-kudarc és sors-csőd, valamint keserű élettapasztalat ellenére, vagyis annak ellenére, hogy minden intelligenciájuk és tudományuk ellenére, a saját életük egy csődhalmaz, valamiért nem képes eljutni a tudatáig az a tény, hogy léteznek ezek a törvények, vagyis a Karma Törvénye, tehát az egyéni tapasztalás szükségességének a törvénye, valamint a Mágia törvénye és a Fejlődés törvénye, amelyek alapján, közvetlen, személyes és gyakorlati tapasztalat nélkül, vagyis az egyéni szabadakarat élvének az érvényesülése nélkül, lehetetlen a kiegyenlítődési képesség megszerzése és emiatt a boldogság megszerzése, valamint az egészség megőrzése. Persze, ahhoz, hogy ezt az ostoba beavatkozási és irányítási mániájukat kiélve nyomoríthassák a környezetüket, vagyis, hogy az övékéhez hasonló csődbe juttathassák a szeretteik életét, de főképpen a felnőtt gyermekeikét, megfelelő kényelem-szeretettel és lustasággal és egyéni büszkeség- és akarathiánnyal rendelkező felnőtt &bdquo;gyermekekre&rdquo; is szükség van, akik nem képesek a szüleiknek ezt a káros törekvésüket határozottan vissza utasítani, magukat ettől egyértelműen elhatárolni.

De nem csak a karmájuktól és a materiális koncepciókon alapuló liberális - humanista életvezetési elvektől elbutított, gyermekeiknek &bdquo;minden áron&rdquo;(!!!) jót akaró szülők és kiemelten az un. &bdquo;anyósok&rdquo; munkálkodnak oly sikeresen a felnőtt gyermekek életének és sorsának a tönkre tételében. Ugyanezt teszik, végül is a házastársak is egymás között, valamint az egyetemes törvények szellemét és persze: első sorban a saját karmájuk jellegét nem ismerő misztikus guruk és vallási vezetők, akik a csőfdálatosan hangzó, sőt: azok idealitásában mélyen megható fantazmagórikus elképzeléseiket igyekeznek rá-erőltetni az ellemző racionalitással és valóság-megfigyelési képességekkel kevésbé megáldott híveikre. És létezik másik változata is negatív karma átadásának: a túlzó óvarosság, amiről a Bibliában így olvashatunk: "Mert sokan vezettek másokat bűnbe, a bűntől való félelmükben." Hiszen nem azért születünk, hogy az életet végig óvatoskodjunk a bűntől való félelmünkben, hanem azért, hogy megtanuljunk a szellem törvényeit kiolvasni és betartani az anyagban való tükröződése segítségével. Ugyanakkor, azért sem élünk, hogy az anyagi - érzékszervi élvezet-szerzési lehetőségtől elbűvölve és elszédülve, felelőtlenül végig kalandorkódjunk az életet mindaddig, amíg erre futja a fiatalos fizikai és pszichikai erőnkől. Egyesek, miután e huzamosan folytatott, öncélú és felelőtlen élvezethajhászaiknak a következményeit sanylik, a sorsukat (az egyetemes törvényeket) átkozzák, amiért úgy látják, hogy az életük zátonyra futott és az nem lehet többé számukra öncélú élvezetszerzési lehetőség.

A Karma Törvényével, természetesen, első sorban a Szaturnusz által megtestesített teremtő-megváltó őserő áll

analogikus kapcsolatban. A Szaturnusz ugyanis, általában mind a tíz egyetemes törvénynek az erejét és hatását érvényesítő őserő. Ő tehát az egyetemes felelősség szellemét és az egyéni felelősség-érzetet megtestesítő és érvényesítő-, és nem utolsó sorban ezek betartására kényszerítő őserő (A sors őserője, misztikusan: a Karma mestere. És végletes megjelenési formájában: a Halál Angyala), ő a Nagy Terelő Juhász, aki a megváltás irányába terelgeti az emberiség nyáját, és aki arra felügyel, hogy az egész létezés, az emberi individuummokkal együtt, a megváltás irányába haladjon. Ő a teremtés és a megváltás folyamatainak a megtörténését, érvényesülését és teljes végbemenetelét általánosan biztosító, azokat felügyelő, valamint a szélsőségek határait fenntartó, megőrző, a határhelyzetekbe került jelenségeket és személyeket a további káros tevékenységében megállító (Hátrátató, lebénító, vagy felszámoló &ndash; megszüntető.), azokat a másik irányba vissza fordító, és a határhelyzetekbe kerülés mentális okait számon tartó, a határhelyzetre figyelmeztető &bdquo;terelő juhász&rdquo;, az un. karmikus tanítómester. Nem ez a személytelenül &ndash; un. objektíven &ndash; működő őserő a hibás azért, amiért a negatív ambícióinknak a minden áron való érvényesítése közepette, vagy az egyszerű &ndash; karmikus - spontán agresszivitásunk miatt, olyan alacsony vibrációs állapotba kerülünk, nem figyelünk oda a többszöri jeleire, jelzéseire (sorsunk és karmánk jelzéseire), és átlépjük azt a végzetes határt, amelyről vissza fordulni már nem lehet. &ndash; Nem ő &ndash; a sors - a könyörtelen, hanem mi vagyunk felelőtlenek magunkkal és szeretteinkkel szemben.

Az alkímiai műveletek közül a Coagulatio (Koaguláció), vagyis a szilárdítás - erősítés művelete áll kapcsolatban a Karma Törvényével. A megszilárdítás: az azonos jellegű negatív, vagy pozitív sors-helyzet ismétlődések által a határozott állapotba hozás Szaturnuszi sors-művelete felel meg tehát a karma törvényének. Ezért is mondják, hogy az ismétlés a tudás és a bölcsesség feltétele. De sajnos, az emberiségnek a nagy része, elvakul a külső látszatoktól, a diszletek másságától, és nem veszi észre, hogy ugyanazt a sorstaposó malmot járja és ugyanazokat a fölöslegesen beálló tragikus helyzeteket éli át mint az ősei, és az emberiség rég letűnt, un. fejlődési korszakainak az ősei. Holott spirituális értelemben vett, igazi fejlődésről szó sincs, morális alacsonyrendűségében, a XXI. század elején élő, &bdquo;humánus&rdquo; fiatal személyek is ugyanolyan tévelygők mint az őseik voltak és ugyanazzal a mohósággal vetik rá magukat az élet-élvezetek kicsikarási lehetőségeire, mint az őseik, minden keletről importált egzotikusan misztikus és misztikusan egzotikus un. &bdquo;ezoterikus&rdquo; ismeretei ellenére. Sőt... Ezzel szemben, az a kevés személy aki a Karma törvényének működését -és hatásait- képes tudatosítani, nem lázad a sors-leckék ellen és jól oda figyelve, bölcsen elfogadja a nehéz sorsheklizetek ismétlődését, és megfigyelve önmagát, a képzelete működését, hangulatai hullámzását, a szenvedélyes érzései és érzelmei, valamint a vágyai mégikus ereje által gyújtott, belső és külső tüzek következményét, és mindig a személyes tapasztalatokban, tehát a tárgyi valóság letegadhatatlan és ferdíthetetlen eredményeiben ellenőrizve - tükröztetve az elméleti tudását, előbb-utóbb megszilárdítja lelkében és tudatában azt az Egyetemes Törvényekkel összhangban álló személyes felelősségtudatát, amely segítségével sikerül valamikor a gondolkozásából és a hétköznapi élet-gyakorlatából - mentalitásából &ndash; kizárni mind a könnyelműsködés, mind a dogmásodás démonát. Ez biztosítja számára annak a képességnek a kialakulását, amelyet a hermetikus tanításokat megőrző alkímisták allegorikusan a bölcsék kövének neveznek.

A Karma törvényének az ismerete tehát a sors-filozófia legfőbb bölcsessége megszerzéséhez vezet el a saját mágikus erejű képzelete &bdquo;termékeit&rdquo; és eredményeit, azok hosszú távú hatásait és következményeit, valamint a többi kilenc törvény hatásainak és visszahatásainak a mechanizmusát megfigyelő és azok hatásait értelemmel követő és betartó személyt. A Karma törvénye tehát megtanít minket türelmesnek lenni és számon tartani, számot vetni, illetve a sors-jelenségek hosszú távú eredményeiben gondolkodni. Vagyis, a törvény megtanít a sors jelenségek közös eredőjében és következményeiben gondolkodni. Valamint arra is, hogy miért érdemes minden tettünkért, szavunkért és gondolatunkért (sőt: még az önkéntelen képzelgéseinkért is!), illetve ezek következményeiért, felvállalnunk a személyes felelősséget? - A személyi felelősségvállalásnak, a felelősségteljes gondolkozást követő tetteknek, vagyis a tapasztalati bizonyosságokból szerzett tudatossággal, a következetes bátorsággal és hosszan, tehát meg nem alkuvó kitartással gyakorolt spirituális (képzeleti és mentális - gondolkozási) és a gyakorlati (Tudatosan használt szavakban és ugyiszintén tudatos tettekben kifejezett) felelősségérzetnek, ugyanakkora mágikus ereje - és pozitív hatása, meg visszahatása van - mint a Szeretetnek!